

University of Nebraska at Omaha
DigitalCommons@UNO

Kārawān

Digitized Newspaper Archives

9-6-1970

Kārawān, 1349-06-15, 1970-09-06

Abdul Haq Waleh

Səbahuddiñ Kushkakī

Follow this and additional works at: <https://digitalcommons.unomaha.edu/karawan>

Part of the Asian History Commons

Please take our feedback survey at: https://unomaha.az1.qualtrics.com/jfe/form/SV_8cchtFmpDyGfBLE

Recommended Citation

Waleh, Abdul Haq and Kushkakī, Səbahuddiñ, "Kārawān, 1349-06-15, 1970-09-06" (1970). *Kārawān*. 493. <https://digitalcommons.unomaha.edu/karawan/493>

This Book is brought to you for free and open access by
the Digitized Newspaper Archives at
DigitalCommons@UNO. It has been accepted for
inclusion in Kārawān by an authorized administrator of
DigitalCommons@UNO. For more information, please
contact unodigitalcommons@unomaha.edu.

امیر جان خوشنواز پسر افغانی را فیض می‌آورد

شاغلی زابلی که در نیو تایمز می‌گو...

محمد رحیم و محمد امیر

محفل آواز میخواند. صدای شیش می‌شود.

وی از هنرمندان افغانی به آواز

کمتر کسی یافت میشود که ویرا

خیال، ناشناس، رخشانه و زیلا

علاء قمnde بوده آنها را هنرمندان

نشناشد. او گفت چند پارچه آواز

محبوب مردم می‌داند.

در رادیو ثبت شده است.

محمد امیری میخواهد در رشتة

او علاوه بر یکانه آزویش

اینست که مثل هنرمندان دیگر از

محلی برای تحصیل موسيقی موجود

باشد.

این دو برادر در حلقه‌های هنری

کابل استقبال گردند و گفته

میشوند در آینده برای اجرای بروگرام

های رسمی کنسرت پیشنهاد ها نمایند.

همایی تقدیم نمایند.

محمد امیری بیش از یکصد

اهنگ مختلف افغانی و خارجی

را بخواهند و همینکه عقب

بمقامات مریبو ط خواهند داد.

امیر جان خوشنواز پسر از شهروندان

۲۲ سال داشته و در نواختن زیارت

خیلی شهرت یافته است.

امیر جان خوشنواز

او گفت رهنمانیهای پدر رش در

ز مینه مؤثر بوده و هنر را که

کسب کرده زاده تو جه او بوده

است.

محمد رحیم در کنسرت های

هرات مخصوصاً محفل خوشنواز

شرکت کرد با هنرمندان نماینده خود

شهرت خوبی خاص نموده است.

وی گفت از نواختن زیارت

سرور می‌کند و میخواهد در سبکی

که در پیش گرفته بیشتر رهنمانی

شود.

محمد رحیم به استاد محمد عمر

رباب نواز معروف احترام زیاد قایل

بوده او را یک هنرمند قابل قد

میداند.

محمد امیری تازه جوا نیست که

از سن شش سالگی با پدرش در

(باقیه صفحه ۲)

هو تر بیچاره...

آغا مرزا بعد از یعنی قصه گفت

دیدی سر دیگر زندگی را. گفتم خوب

کم ش کن از همراه شیرین حرف بزن

گفت بلی حالا یک مو تو وا لکا را

باختیار دارد و دمچ چاق است.

آغا مرزا وظیفه مو تو والکا را

یک یک شمرد که عینا و ظایفی بود

که خشنواری آغا مرزا زای دیگر بهداش

خود تو ضیه کرده بود و قصه اش

را از زیان کاری در کار و انخواهندم.

ولی آغا مرزا زای ما یک وظیفه دیگر

را هم به مو تو مرزا شیرین داد.

از ساخت هشت شب در کوچه های

چقر و چقر و تنگ و تاریک ما در

او دلا ها را مو تو رانی یاد بد هد.

محمد کریم محصل افغانی در شش سالگی پو هنرمند می‌گردید.

هم‌صنفان خود

هر سال بر تعداد محصلان افغانی عکسها ثیرا ازان محصلان افغانی

در کشورهای دوست افزوده که در شش ساله راهنمایی در هنرمندان

مسکو تحصیل می‌کنند چاپ نموده

و ذکای آنان را می‌گردید.

جو نان افغانی همه وقت با اینکه

ابزار لیا وقت مورد تو جه استادان و خوش شنیده از خانواده آنها عکسی را از

در پو هنرمندان های مالک دوست قرار محصلان افغانی از مجله اخبار شورودی

می‌گیرند.

مجله اخبار شو روی اخیراً می‌گردید.